

[Statsministeren.]

tik i almindelighed, hvis man ville udtrykke sin utilfredshed med regeringen — og det kan vi naturligvis udmærket forstå at man vil — kunne man gøre det så mange andre gange, man kunne have gjort det i tirsdags, man kan gøre det, når vi mødes igen. Men når man gør det netop i dag i forbindelse med den afsluttende behandling af skatte-lovgivningen, må det betyde, at man vil sætte denne skattelettelse på spil. Hvis de 6 partiers forslag vedtages i dag, betyder det en klar og tydelig skattelettelse fra 1. januar 1975. Hvis de 6 partiers forslag i dag forkastes, eventuelt ved hjælp af dagsordener, har man sat denne skattelettelse på spil. Hvis fremskridtspartiet og socialdemokratiet enes om et dagsordensforslag, der forhindrer, at vi kommer videre, betyder det, at de partier vil have et valg fremfor en skattelettelse.

Det er regeringens opfattelse, at et valg nu vil være til skade for erhvervslivet og ikke mindst for beskæftigelsen. Jeg tror, at det vil forringe mulighederne for at forbedre beskæftigelsen, hvis vi får et valg nu.

Når man prøver at følge lidt med i andre landes økonomiske situation og sammenligner med Danmarks økonomiske situation, kan man ikke undgå at komme til at se på det hele med meget stor alvor. Det er ikke kun Danmark, der har økonomiske problemer, det har alle de industrialiserede lande, alle de vestlige lande, som vi står sammen med og ligner, men ikke mindst Danmark har alvorlige problemer, og det har vi på grund af alle de velkendte forhold som råvarepriser, energipriser osv. Det er min bestemte opfattelse, at der ikke er råd til i denne situation, at vi ikke bøjer os mod hinanden, at vi ikke prøver på at finde noget fælles, som vi kan føre vores politik på. Der er ikke råd til, at vi strømmer ud i et valg eller på alle måder prøver at fremme specielle interesser.

Regeringen har bøjet sig i overordentlig høj grad. Jeg ved godt, at vi bliver hånet for det, og der er nogle, der siger: I vil jo så

meget, og nu er det slet ikke nogen skattereform, nu er det bare sådan almindelige skattelettelser og helledusse osv. Ja, ja, regeringen har bøjet sig, og det har vi gjort, fordi vi mente, det var nødvendigt og rigtigt. Resultatet er alligevel den største lettelse i indkomstskatten og den største begrænsning i statens udgifter, vi nogen sinde har behandlet i folketinget.

Det forslag, som vi er kommet til, og som 85 mandater i øjeblikket samler sig om, er et forslag, som jeg er overbevist om vil være til gavn for erhvervslivet og for beskæftigelsen, og hver eneste familie vil gerne vide, hvordan den står økonomisk i 1975. Det kan man få at vide, hvis forslagene går igennem i dag, og det vil være en opmuntring til arbejde og indsats. Men dertil kommer, at det vil være et godt udgangspunkt for forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter, for de vil også gerne vide, hvor de står i 1975. Det er da klart, at de forhandler løn og lønbetingelser og arbejdsbetingelser, men begge parter er da også dybt interesseret i, hvor meget skatten tager af den løn, der kommer til udbetaling.

Jeg vil gerne citere fra tillægsbetænkningen, hvad de 6 partier er enige om, og det er også regeringens linje:

„De aftalte besparelser og skattelettelser er et væsentligt bidrag til at skabe et fast grundlag for den økonomiske udvikling i 1975. Lovgivningsmagten kan imidlertid ikke sikre den fulde beskæftigelse uden medvirken fra arbejdsmarkedets og erhvervenes organisationer. De foreslåede skattnedsættelser vil betyde en forbedring i disponibel realindkomst og vil derfor være en rimelig baggrund for tilbageholdenhed med indkomststigninger. Både af hensyn til beskæftigelsen og til betalingsbalancen vil det være nødvendigt at holde omkostningsforhøjelserne nede i 1975.

Målet er at sikre fuld beskæftigelse i en periode, hvor det danske samfund står over for vanskelige valutariske problemer. Den her indgåede aftale og det grundlag for den økonomiske politik, den betyder, vil i sig